

OB Les 1 SPREEKVAARDIGHEID - STEMPROJECTIE

Punten van aandacht:

- Bij alle gesproken tekst moet je zo luid spreken dat iemand je op 20 meter afstand kan verstaan.
- Bij *Ruw* moeten alle woorden ruw/ruig/onbehouwen klinken!
- Vorm je eigen 'bommen en granaten'-uitspraak-momenten!

Het Bulderbos

Mier en de oude echoput

Ver hier vandaan is een eeuwenoud bos. Een oerbos. Het Bulderbos! Een bos waar alle dieren vroeger Ruw en Luid spraken. Dat ging ongeveer zo: 'Merel, ●/❁*◎! geef me bliksem vlug die bezem.' 'Wel, ●/❁*◎! hier Tor, pak aan jong!' Maar na heel veel jaren stopte ze met die ruwe taal & klank en spraken ze alleen nog maar LUID. En het ging zo: 'Merel, geef me bliksem vlug de bezem'. 'Hier Tor, pak aan jong!' Luid hè?! Luid spreken ze dus nog overal, altijd. In het Bulderbos kan iedereen je vanaf 20 meter altijd met gemak verstaan.

Laten we een kijkje nemen in het Bulderbos. Aan de rand van het Bulderbos staat een oude put. Vlak naast de oude put ligt een berg stenen. Mier tilt de stenen een voor een op. Hij bouwt een klein huisje achter de oude put. 'Als het huisje af is, kan iedereen die op reis is bij mij komen eten' buldert Mier in zichzelf. Mier houdt even pauze, leunt op de put en ontdekt dat er geen water in de put zit. 'Huh, geen water' en de put echoot terug 'Huh, geen water'.

Mier schrikt op en staat weer rechtop naast de put. 'Huh, de put praat terug!' Hij krabbelt op zijn hoofd. Heel voorzichtig buigt hij zich daarna weer over de oude put.

(verbaasd) Wat is dat nou? – wat is dat nou?

stilte

(bang) Woon jij hier? – woon jij hier?

(blij) Ik bouw een huisje – ik bouw een huisje

(verbaasd) Jij ook? – jij ook?

(blij) Ik wel ja! – ik wel ja!

(nieuwsgierig) Wordt het mooi? – wordt het mooi?

stilte

(verdrietig) Je snapt het niet – je snapt het niet

(verdrietig) Nee jij snapt het niet! – Nee jij snapt het niet!

(geïrriteerd) Jóúw huisje bedoel ik! – jóúw huisje bedoel ik!

(boos) Zeg zelf ook eens iets! – zeg zelf ook eens iets!

stilte

Nou ja zeg, de stem geeft geen antwoord, maar praat me na! Het duizelt Mier! Hij schut flink zijn hoofd en gaat weer aan het werk. Tijdens het verplaatsen van de stenen, is Mier diep in gedachten verzonken over de oude put. Wat een vreemde oude put! Wie praat er terug? Waarom zegt ie precies hetzelfde als ik? Op precies dezelfde manier? En beweegt ie precies als ik doe? Het hoofd van Mier zit vol met vragen. Zo vol dat hij niet hoort dat zijn Mierenvrienden aangekomen zijn. 'Hallo Mier, we komen je helpen bouwen met je huisje naast deze mooie oude put!' Mier schrikt op uit zijn gedachten. Hij is blij zijn vrienden te zien. Ze bouwen samen de hele dag aan zijn huisje. Na de avondmaaltijd buigen ze zich allemaal over de put. 'Dag oude put', roept Mier. 'Dag oude put' echoot de oude put... en dan weet Mier opeens hoe het zit!

Ze moeten samen heel hard lachen... Het was een dag geworden om nooit te vergeten.

